

Sygn. akt II CSK 112/12

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa Uniwersyteckiej Spółdzielni Mieszkaniowej

"R. " w P.

przeciwko Gminie Miasto P.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 sierpnia 2012 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 25 października 2011 r.,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną w części zaskarżającej wyrok Sądu Okręgowego w pkt. I - 3,**
- 2. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w pozostałej części,**
- 3. oddala wniosek strony powodowej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pełnomocnik pozwanego Miasta P. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 października 2011 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że powołana przesłanka została wykazana.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego wyroku uchybienia w zakresie stosowania prawa miały kwalifikowany charakter i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (por. m.in. postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2000, V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, postanowienie SN z dnia z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz.156). Takich okoliczności skarżący nie wykazał. Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

W części obejmującej punkt I. 3 zaskarżonego wyroku skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna z uwagi na brak interesu prawnego w zaskarżeniu (*gravamen*).

Oddalając - zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną - wniosek strony powodowej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy podzielił prezentowany w judykaturze pogląd, że nie ma podstaw do przyznania takich kosztów stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną nie dostrzegła wady skargi prowadzącej do jej odrzucenia (postanowienie SN z 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, niepubl.). Zdaniem Sądu Najwyższego bez znaczenia jest okoliczność, czy skarga podlegała odrzuceniu w całości, czy tylko w części.